

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

3 stycznia

№ 1.

Rok 1924.

Treść:		
1. Ustawa z dnia 5 grudnia 1923 r. w przedmiocie podwyższenia opłat sądowych na obszarze sądów apelacyjnych krakowskiego, lwowskiego i sądu okręgowego cieszyńskiego		1
2. Ustawa z dnia 5 grudnia 1923 r. w przedmiocie ratyfikacji umowy handlowej między Polską a Turcją, podpisanej w Lozannie z dnia 23 lipca 1923 roku		3
3. Ustawa z dnia 5 grudnia 1923 r. w przedmiocie ratyfikacji traktatu przyjaźni pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Turcją, podpisanego w Lozannie dnia 23 lipca 1923 roku		3
4. Ustawa z dnia 5 grudnia 1923 r. w przedmiocie ratyfikacji konwencji osiedleńczej pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Turcją, podpisanej w Lozannie dnia 23 lipca 1923 roku		3
5. Zarządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej w przedmiocie sprostowania błędu w ustawie z dnia 23 kwietnia 1923 roku o przekazaniu Uniwersytetowi Jana Kazimierza we Lwowie budynków posejmovych		4
6. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 grudnia 1923 r. w przedmiocie zmiany przepisów o opłatach stemplowych i pokrewnych daninach publicznych, obowiązujących na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego		4

1.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 5 grudnia 1923 r.

w przedmiocie podwyższenia opłat sądowych na obszarze sądów apelacyjnych krakowskiego, lwowskiego i sądu okręgowego cieszyńskiego.

Art. 1. Uchyła się postanowienia art. 2 do 8, 8¹, 8² i 8³ ustawy z dnia 1 marca 1921 r. o podwyższeniu opłat sądowych w b. dzielnicy austriackiej (Dz. U. R. P. № 26, poz. 143) w brzmieniu ustawy z dnia 31 stycznia 1922 r. (Dz. U. R. P. № 11, poz. 88) i zastępuje się je przepisami następującymi:

„Art. 2. Z wyjątkami, zawartymi w następujących artykułach, podwyższa się kwoty, wymienione w rozporządzeniu cesarskiem z dnia 15 września 1915 r. (aust. Dz. Ust. P. № 279), w dołączonej do tego rozporządzenia taryfie i uwagach do tej taryfy:

a) o ile określają należności procentowe — dwukrotnie;

b) o ile określają należności stałe, grzywny, tudzież najwyższe i najniższe granice wymiaru — pięćdziesiąt tysięcy razy;

c) o ile określają wartości, będące podstawą wymiaru lub uwolnienia od należności — dwadzieścia pięć tysięcy razy.

Art. 3. Ustęp 2 § 5 powyższego rozporządzenia cesarskiego otrzymuje brzmienie następujące:

„Należności wymierza się w pełnych markach i zaokrągla się wzwyż do kwoty podzielnej przez pięć tysięcy”.

Art. 4. Wymienione w §§ 15 i 17 ustęp 2 powyższego rozporządzenia cesarskiego kwoty, które określają wartość przedmiotu sporu, podnosi się:

z kwoty	100 mk.	na	500.000 mk.
„	1.000 „	„	5.000.000 „
„	3.000 „	„	100.000.000 „
„	10.000 „	„	300.000.000 „

Art. 5. § 16 powyższego rozporządzenia cesarskiego ulega zmianom następującym:

1) w ust. 2 punkt 5 kwota 10 mk. zastępuje się kwotą 500.000;

2) ustęp 2 uzupełnia się punktem 7 i 8 w następującem brzmieniu:

„7. W postępowaniu, którego przedmiotem są roszczenia pieniężne, wyrażone w innej walucie niż w markach polskich, przelicza się sumę roszczenia na marki polskie, celem uzyskania podstawy wymiaru należyci, według notowanego w „Monitorze Polskim” przeciętnego kursu giełdowego w dniu, w którym powstaje obowiązek uiszczenia należyci, a jeśli w tym dniu niema notowania, — według ostatniego poprzedzającego kursu, nie dłużej jednak niż trzy miesiące wstecz. Wartość walut, które w tym czasie nie były notowane, należy ustalić w sposób, wskazany w §§ 52 — 54 austriackiej ustawy o należyciach z roku 1850 (austr. Dz. Ust. P. № 50).

8. Jeżeli wymiar opłaty należy do władzy skarbowej, to władza ta stosuje przepisy ustępu 1 i 2 niniejszego paragrafu oraz przepisy art. 12 i 14 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296), przy uwzględnieniu zmian, jakim ulega tabela, zawarta w art. 14, z mocy rozporządzeń Ministra Skarbu, wydanych na podstawie upoważnienia z art. 10 powołanej ustawy. Przepis ten stosuje się także w wypadkach, oznaczonych w punkcie 7.”

Art. 6. Ustęp 1 § 31 powyższego cesarskiego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

„Podstawę wymiaru należyci ryczałtowej, przewidzianej w poz. 25 taryfy, ustala się w sposób, przepisany art. 20 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296).”

Art. 7. Ustęp 1 § 45 powyższego cesarskiego rozporządzenia otrzymuje brzmienie następujące:

„Do pełnomocnictw, wystawionych przez oskarżyciela prywatnego lub obwinionego dla ich zastępców, mają zastosowanie ogólne przepisy o opłatach stemplowych od pełnomocnictw.”

Art. 8. Ustanowioną w dziale I taryfy poz. 1 lit. a) skalę należyci od podań zastępuje się następującą skalą:

do 2.500.000 mk. od każdego arkusza stała należyci	10.000 mk.
nad 2.500.000 mk. do 5.000.000 od każdego arkusza.	15.000 ”
nad 5.000.000 mk. do 25.000.000 od każdego arkusza.	25.000 ”
nad 25.000.000 mk. do 100.000.000 od każdego arkusza.	50.000 ”
ponad 100 milionów przy każdym dalszym choćby rozpoczętych 10 milionach więcej o.	5.000 ”

Art. 8¹. W dziale I taryfy pozycja 6 lit. C. otrzymuje brzmienie następujące:

„Nakazy zapłaty w postępowaniu upominawczem stosownie do wartości sporu jak wyroki wymienione pod lit. A).”

Art. 8². W dziale III taryfy poz. 16 lit. c. otrzymuje brzmienie następujące:

„c. Podania o wpis do ksiąg publicznych co do nieruchomości i zrównanych z nimi praw, o ile wedle lit. b. nie płaci się wyższej należyci, jeżeli wartość prawa, która ma być zainstabulowana lub

przenotowana, nie przekracza 6.000.000 mk. od pierwszego arkusza 60.000 mk.

przy wartości tego prawa:

nad 6 milionów mk. do 12 mil. mk. arkusz	120.000 ”
” 12 ” ” ” 30 ” ” ”	180.000 ”
” 30 ” ” ” 60 ” ” ”	240.000 ”
” 60 ” ” ” ” ” ”	300.000 ”

Jeżeli wartość intabulowanego lub przenotowanego prawa nie da się ocenić, dalej we wszystkich wypadkach, w których prosi się o adnotacje, od pierwszego arkusza 180.000 mk.”

Art. 8³. W dziale III taryfy poz. 25, 26, 27 i 28 kwoty, będące podstawą wymiaru, tudzież kwoty stałych należyci podwyższa się dwadzieścia tysięcy razy.

Art. 8⁴. Do podań i załączników, wnoszonych do sądów i urzędów wymiaru sprawiedliwości, a niewymienionych w taryfie, dołączonej do cesarskiego rozporządzenia z dnia 15 września 1915 r. (austr. Dz. Ust. P. № 279), mają zastosowanie §§ 2 do 21 oraz 23 do 28 przepisów w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych, ogłoszonych rozporządzeniem Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Poczty i Telegrafów z dnia 24 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 44 poz. 298) oraz ustawa z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatku spadkowego i od darowizn (Dz. U. R. P. № 44 poz. 296) wraz z każdorazem obowiązującą taryfą.

Postanowienia te mają również zastosowanie do niewymienionych w taryfie, dołączonej do cesarskiego rozporządzenia, a wydawanych stronom w ich sprawach prywatnych przez sądy i urzędy wymiaru sprawiedliwości: świadectw, duplikatów, odpisów i wyciągów, do wydawanych przez sądy lub notariuszy poświadczzeń zgodności z oryginałem sporządzonych przez strony odpisów, wreszcie do wykonywanych przez sądy lub notariuszy poświadczzeń autentyczności podpisu z tą zmianą, że za czynności, sporządzone przez notariusza, pobiera się połowę opłaty.

Protesty weksłowe (poz. 116 lit. g) austr. taryfy należyciowej z dnia 13 grudnia 1862 r. (austr. Dz. Ust. P. № 89) podlegają opłacie stemplowej w kwocie 120.000 mk., jeżeli zaś sporządzone są przez notariusza — w kwocie 60.000 mk. Do opłaty tej mają zastosowanie również postanowienia art. 10, 12 i 14 ustawy z dnia 24 marca 1923 r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków od spadków i darowizn (Dz. U. R. P. № 44, poz. 296).

Art. 2. Uchyla się art. 5 ustawy z dnia 5 sierpnia 1922 r., zmieniającej niektóre postanowienia ustaw o postępowaniu sądowo-cywilnem, obowiązujących w b. dzielnicy austriackiej (Dz. U. R. P. № 86, poz. 769) oraz rozporządzenie Ministrów Sprawiedliwości i Skarbu z dnia 8 maja 1922 r. w przedmiocie należyci stemplowych od niektórych podań, wnoszonych do sądów, oraz zaświadczeń sądowych i notarialnych (Dz. U. R. P. № 38, poz. 322).

Art. 3. Należyci procentowe od orzeczeń i ugód sądowych (§ 6 ust. 1 cesarskiego rozporządzenia), które w myśl dotychczasowych przepisów strony, obowiązane do ich zapłaty, uiszczały na pod-

stawie urzędowego wymiaru, mogą uiszczać bez urzędowego wymiaru w znaczkach stemplowych lub gotówką w sądowej księdze pieniężnej.

W wypadku uiszczenia tych należności sądy, udzielając odpis orzeczenia lub ugody, uwidoczniają na nich wysokość i datę uiszczenia należności.

Art. 4. Rada Ministrów może zarządzać podwyższenie lub obniżenie kwot, przewidzianych w niniejszej ustawie, odpowiednio do zmiany stosunków walutowych.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w 14 dni po ogłoszeniu.

Art. 6. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Sprawiedliwości i Ministrowi Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *Witos*

Minister Sprawiedliwości: *St. Nowodworski*

Minister Skarbu: *W. Kucharski*

2.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 5 grudnia 1923 r.

w przedmiocie ratyfikacji umowy handlowej między Polską a Turcją, podpisanej w Lozannie z dnia 23 lipca 1923 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji umowy handlowej między Polską a Turcją, podpisanej w Lozannie dnia 23 lipca 1923 r.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień umowy — Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych: *Bertoni*

3.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 5 grudnia 1923 r.

w przedmiocie ratyfikacji traktatu przyjaźni pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Turcją, podpisanego w Lozannie dnia 23 lipca 1923 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji traktatu przyjaźni pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Turcją, podpisanego w Lozannie dnia 23 lipca 1923 r.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień samego traktatu — temuż Ministrowi w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych: *Bertoni*

4.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 5 grudnia 1923 r.

w przedmiocie ratyfikacji konwencji osiedleńczej pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Turcją, podpisanej w Lozannie dn. 23 lipca 1923 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej ratyfikacji konwencji osiedleńczej pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Turcją, podpisanej w Lozannie dn. 23 lipca 1923 r.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy poleca się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień konwencji — Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza obowiązuje z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Grabski*

Kierownik Ministerstwa Spraw Zagranicznych: *Bertoni*